

ВИКОРИСТАННЯ МОДЕЛЮЮЧИХ ІГОР В ГАЛУЗІ ОСВІТИ

Включення галузі освіти до системи ринкової економіки супроводжується оновленням змісту освіти. Конкурентоспроможність випускників навчальних закладів у світлі Болонського процесу значною мірою залежить від ступеня оволодіння сучасними економічними знаннями, рівня культури, вміння мислити та діяти в категоріальній системі ринкової економіки. Це, у свою чергу, ставить питання про необхідність застосування таких форм, методів, прийомів та засобів навчання, які би інтенсифікували навчальний процес, максимально активізували пізнавальну діяльність студентів. Значне місце у системі таких методів займають моделюючі ігри.

Загалом інноваційні технології розглядаються у зв'язку з формуванням готовності особистості до швидких змін у суспільстві, готовності до невизначеного майбутнього за рахунок розвитку здібностей до творчості, до різноманітних форм мислення, а також здатність до співпраці з іншими людьми. Головні риси інноваційних технологій навчання – «передбачення», «участь», відкритість навчання майбутньому, здатність до передбачення на основі побудованої переоцінки цінностей; здатність до спільних дій у нових ситуаціях.

Теорія та практика ігрового моделювання навчального процесу розглядається як у приватних методиках навчання, так і в дидактиці та набуває останнім часом все більшого поширення у вузах. До ігрових методів навчання можна віднести: метод аналізу виробничих ситуацій, метод інциденту, метод розігрування ролей, ігрове проектування, навчальні ділові ігри. Сьогодні звертається увага на те, що не потрібно робити акцент на прагненні виробити та відстоювати власну думку. Набагато важливіше навчити сумніватися у своїй точці зору і бути відкритим безлічі поглядів інших людей. Людина повинна вчитися чути багатоголосність світу, усвідомлювати множинність суб'єктивних світів інших людей.

Завдяки ігровій технології навчання пізнавальна дія включається в контекст соціально та особистісно-значущої ситуації та внаслідок цього знаходить інший особистісний зміст. Відкриваються нові можливості виявити своє розуміння проблеми.

У дидактичному відношенні гра цінна саме своєю ігровою мотивацією, особливим ігровим, насамперед творчим, евристичним, партнерським, змагально-напруженим станом особи. Для організації

навчальної гри мають бути визначені: ігрові цілі та правила; галузь та методика гри; комплект ролей та сценарій гри як свого роду «спосіб генерування подій». Гра неодмінно містить змагання та конфлікт, прийняття ролі та експертну оцінку результату.

Таким чином, моделююча гра – це у певному сенсі репетиція виробничої чи суспільної діяльності людини. Вона дає можливість програти практично будь-яку конкретну ситуацію в особах, що дозволяє краще зрозуміти психологію людей, стати на їхнє місце, зрозуміти, що ними рухає той чи інший момент реальної події. Завдяки ігровим методам навчання відбувається важлива психологічна переорієнтація, кожен починає розуміти, що він уже не просто студент, який відповідає перед викладачем, а особа, що володіє правами та обов'язками, особа, на якій лежить відповідальність за ухвалення рішення, вибір певної точки зору. Це, звичайно, інтенсифікує роботу студентів, дозволяє швидше засвоїти матеріал, що вивчається, і набути досвіду майбутнього професійної діяльності.